

Tom Dreyer Portapool

Tom Dreyer is 'n programmeerder met 'n MA in Skeppende Skryfwerk. Sy publikasies sluit *Erdvarkfontein* (1998) en *Stinkafrikaners* (2000) in. Hy werk tans aan 'n kortverhaalbundel *In die Skadu van die Reaktor*.

“Ek dink dis blêrrie nice wat jy hier doen, Phil,” sê Jack toe die wipdeur van die stasiewa tussen hulle opswaai. “Nie elke ou sal soveel moeite vir sy girltjie doen nie.”

“Nou praat jy darem twak.” Phil trek die karsleutels uit en byt hulle tussen sy tande vas. “Toe vat anderkant,” mompel hy. “Jy sal sien as jy die dag self kinders het.”

Phil en Jack lig die boks waarin die Portapool is, met “Hup!” uit die stasiewa en dra dit oor die oprit na die tuinhêkkie toe. Daar stop hulle 'n oomblik om asem te skep. Jack kyk deur die hek na die meenthuis se grasperkie en na die golfputjie daarop. “Ek dink nog dis blêrrie nice. Dié pool gaan jou hele tuin volstaan, en ek weet tog dis waar jy jou puts geoefen het.”

Phil antwoord nie. Hy maak die hek oop, sonder om na die wit gholfballetjie in die bedding langs hom te kyk. “Nee wat. Dis klein dingetjies daai.”

Tania het intussen by die skuifdeur uitgekom, en kraai van plesier toe sy die boks met die droomblou swembad op die kant gewaar. “Pa het dit toe gekoop!”

Sy tol in die rondte dat haar bruin krulle skud, slaan dan haar arms om haar pa se lyf. Phil is bly om haar so te sien, want dinge was maar moeilik vandat hy en Marinda uitmekaar is. Hy glimlag, effe selfbewus voor sy vriend.

“Wanneer gaan Pa dit bou? Sommer vandag?”

“Sommer nou. Oom Jack gaan help.”

Tania rol in die rondte. Dan skuif haar blik na die onoopgemaakte boks.

“Jack, my ou maat,” lag Phil. “Smaak my ons sal moet roer.”

Phil sny die boks met sy knipmes oop, en Jack lig die swaar ogiesdraad wat die rand van die swembadjie sal vorm, uit en sit dit eenkant neer.

Hy pak ook die staalstutte wat die raamwerk sal ondersteun op die gras uit, terwyl Phil die blou seil ooprol.

Jack krap stadig oor sy kopvel. "Nogal 'n ingewikkelde meneertjie."

"Ek dink dit vra vir 'n bier," prewel Phil terwyl hy hom effe teë-sinnig by die instruksies bepaal. "Nee, los uit!" roep hy dan skielik aan Tania, wat al die aktiwiteit gretig dopgehou het en nou twee stutte op mekaar probeer pas. "Die goed sal deurmekaar raak. Kry liever vir my en oom Jack elkeen 'n bier."

Dis warm, die manne sweet en 'n kring leë bierblikke versamel weldra op die rand van die grasperk. Phil het die televisie agter die skuifdeur effens skuins gedraai sodat hulle tussendeur 'n ogie op die motorfiets Grand Prix kan hou. Hul konstruksie het nou rofweg 'n swembadvorm, en dit maak 'n onstuitbare opgewondenheid in Tania wakker. Sy kan nie meer wag nie, en het reeds haar oranje swemvlerkies gaan aantrek. Sy maal soos 'n naaldekokker om die ronde staalskelet, waarbinne die manne 'n paar kruiwavragte bousand glad spreid om 'n lekker bodem te vorm. Om en om trippel Tania, dan ook oor die oopgerolde blou seil. Sy steek in haar spore vas toe haar pa begin bulder.

"Kom weg daar!" Phil se stem is kwaaier as wat hy bedoel het, maar hy is moeg en warm, en die bouery het langer gevat as wat hy verwag het. "Daai ding sal puncture as jy hom so trap!"

Tania kyk hom met groot oë aan. Albei mans sien hoe haar onderlip begin bewe, voor sy omdraai en die huis in hardloop. Phil mik na die rand van die swembad toe, maar Jack raak aan sy elmboog. "Wag eers, Phil. Die ding is nou klaar, dan is sy weer soos 'n vis in die water."

"Jy is reg, Jack," sê Phil en buk af na sy bier wat hy langs hom in die sand staangemaak het.

"Lyk lekker, né," sê Phil toe die manne terugstaan om die voltooide swembad te betrag. Die tuinslang hang oor die rand van die bad en die water ruis teen die louwarm seil.

Phil draf in om vir Tania te gaan roep, maar haar kamerdeur is gesluit en 'n onvaste stemmetjie antwoord dat sy nie nou lus het vir swem nie. Phil praat mooi, soebat byna, maar sy kom nie uit nie, en hy is stil toe hy weer buitentoe stap.

"En nou?" vra Jack.

"I don't know." Phil vou sy hand om die tuinslang sodat hy die polsslag van die water daarbinne kan voel. "Sy wou dan so graag geswem het."

Dan klim Phil en Jack maar in die swembadjie, en gaan lê op hul rûe in die kniediepte water. Jack leun terug, sodat sy hand wat steeds 'n Black Label vashou, al is wat uitsteek. "Bliksem!" sê hy toe hy regop opkom en 'n sproei van druppels van hom afskud. Maar Phil hoor nie; hy het sy arms gesprei en weggesak na waar alles nog blink en koel en lig is.